

Redovisning för kutlurutbyte Santa Clara, Kuba 12-20/1 - 2014

Cicely Irvine, ljudkonstnär - Implodera Scenkonst

Jag har ansökt om bidrag för att åka till Santa Clara, Kuba med Implodera Scenkonst för att framföra Att öva på våldtäkt/Rehearsing rape. Vi blev inbjudna till teaterfestivalen Magdalena sin fronteras, en festival med kvinnlig scenkonst i fokus.

Jag är ljudkonstnär i föreställningen och medverkar på scen tillsammans med Nina Jeppsson, skådespelare och Trio Phantasm, musiker. Under föreställningarna i Santa Clara fanns även Moa Viltok, ljus, med på scen.

Jag har byggt olika ljudrum i Pro Tools av bla. inspelade omgivningsljud; fågelkvitter, gräsklippare, dialog från Fröken Julie samt midi-ljud, sinustoner och musikstycken.

Till Kuba tog jag med mig all den tekniska utrustning som jag använt under spelperioden på Folkteatern. Dator, ljudkort, mickar, midikeyboard.

Den utrustning som fanns på plats var två stora högtalare som jag kopplade in i ljudkortet. Det rum som vi spelade föreställningen i skiljde sig mycket från Folkteaterns och det påverkade ljudet. Det var en större scen, högre till tak och inte en enda absorberande yta förutom en ridå längst bak i rummet vilket gjorde att upplevelsen av ljudet blev något otydligare. Jag blev också tvungen att lägga om nivåerna på alla spår samt halvera ljudvolymen jämfört med den jag haft på Folkteatern, det gick helt enkelt inte att ha så högt eftersom de höga frekvenserna blev obehagliga i det rummet.

Det var en fantastisk upplevelse det att kunna flytta en föreställning till ett helt annat land och ett helt annat rum med helt andra förutsättningar och ändå få samma sorts känsla. Så fort jag kopplat in allt och testade ljudet var vi DÄR. Det är fint att teknisk utrustning, som gör detta möjligt, är så universell att ett sånt här utbyte fungerar - på alla plan.

Efter att ha spelat föreställningen på Kuba känns det plötsligt väldigt tillgängligt att göra internationella utbyten. Det känns som att jag på riktigt förstår det nödvändiga och viktiga i att testa och visa upp sin konst inför varandra. Och det berikande i att göra det på andra platser än den en är van vid och inför en publik som en (tror att en) inte känner.

Jag hade fördomar om att den publik vi skulle spela för i Santa Clara skulle ta emot föreställningen på ett visst sätt, kanske till och med med oförståelse (pga de referenser vi använder oss av; bla Fröken Julie och Natasha Kampush). Men jag hade helt fel och det kände jag så fort de kom in i rummet, de interagerade med oss och var uppmärksamma och öppna. Det märktes också under det Q&A som hölls dagen efter då de frågor som vi fick speglade förståelsen för pjäsen.

/ Cicely